Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3446/90
av den 27 november 1990
om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött

(EGT L 333, 30.11.1990, s. 39)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 1258/91 av den 14 maj 1991	L 120	15	15.5.1991
►**M2**	Kommissionens förordning (EEG) nr 3533/93 av den 21 december 1993	L 321	9	23.12.1993

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 3446/90

av den 27 november 1990

om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött [1], särskilt artiklarna ►M2 7.5 ◄ och 28 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1676/85 av den 11 juni 1985 om beräkningsenhetens värde och de omräkningskurser som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken [2], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2205/90 [3], särskilt artiklarna 5.3 och 12 i denna, och

med beaktande av följande:

Tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av får- och getkött måste antas som tillägg till de allmänna bestämmelser som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2644/80 [4].

Sådant stöd bör för att uppnå sitt syfte ges enbart till fysiska eller juridiska personer som är etablerade i gemenskapen, som bedriver verksamhet inom sektorn och har erfarenhet som borgar för att lagringen utförs på ett tillfredsställande sätt och som har tillräcklig kylförvaringskapacitet inom gemenskapen.

Av samma anledning bör stöd ges enbart till lagring av produkter i fryst tillstånd, av god marknadsmässig kvalitet och med ursprung i gemenskapen enligt definitionen i kommissionens förordning (EEG) nr 964/71 [5], med en radioaktiv halt som inte överstiger de högsta värden som tillåts enligt rådets förordning (EEG) nr 737/90 av den 22 mars 1990 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl [6].

Det bör säkerställas att de berörda djuren slaktas uteslutande i slakterier som är godkända och kontrollerade i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 64/433/EEG [7], senast ändrat genom direktiv 89/662/EEG [8].

För att göra denna ordning mer effektiv måste avtalen dels gälla vissa minsta kvantiteter som kan vara olika för olika produkter, dels noga ange de skyldigheter som den avtalsslutande parten skall fullgöra, särskilt sådana som gör det möjligt för interventionsorganet att effektivt inspektera lagringsförhållandena.

Den säkerhet som är ämnad att garantera att de avtalsenliga skyldigheterna fullgörs bör fastställas till ett visst procenttal av stödbeloppet.

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter [9], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3745/89 [10], bör de grundläggande krav som skall uppfyllas för att säkerheten skall frisläppas definieras. Ett av de grundläggande kraven för att stöd till privat lagring av får- och getkött skall ges, är

---

(1) EGT nr L 289, 7.10.1989, s. 1.
(2) EGT nr L 164, 29.6.1985, s. 1.
(3) EGT nr L 201, 31.7.1990, s. 9.
(4) EGT nr L 275, 18.10.1980, s. 8.
(5) EGT nr L 104, 11.5.1971, s. 12.
(6) EGT nr L 82, 29.3.1990, s. 12.
(7) EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
(8) EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13.
(9) EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.
(10) EGT nr L 364, 14.12.1989, s. 54.

▼B

att den avtalsenliga kvantiteten lagras under den överenskomna tiden. Av hänsyn till handelsbruk och av praktiska skäl bör en viss tolerans tillåtas i fråga om kvantiteten.

Ett proportionalitetsmått bör tillämpas vid frisläppandet av säkerheten och beviljandet av stöd om vissa krav i fråga om kvantiteter inte är uppfyllda.

För att förbättra ordningens effektivitet bör det tillåtas att den avtalsslutande parten får ett förskott på stödet förutsatt att en säkerhet ställs, och regler bör fastställas för inlämnande av ansökningar om stöd, för vilken dokumentation som skall läggas fram till stöd för en ansökan samt för tidsfristen för betalning.

I enlighet med artikel 5 i förordning (EEG) nr 1676/85, bör det fastställas i fråga om stöd till privat lagring att den dag då avtalet ingås eller sista dagen för inlämnande av anbud vid anbudsförfarande är den avgörande faktorn för att bestämma säkerhets- och stödbeloppet i nationell valuta.

Tidigare erfarenhet av andra ordningar för privat lagring av jordbruksprodukter har visat att det finns behov dels av att närmare ange i vilken utsträckning rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 ([1]) av den 3 juni 1971 gäller vid fastställandet av de perioder, dagar och tidsfrister som det hänvisas till i sådana ordningar, dels av att definiera de exakta tidpunkterna för när den avtalsenliga lagringen påbörjas och avslutas.

I artikel 3.4 i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 anges det särskilt att om en periods sista dag är en allmän helgdag, söndag eller lördag bör perioden sluta vid utgången av den påföljande arbetsdagens sista timme. Tillämpningen av denna bestämmelse är inte nödvändigtvis i lagerhållarnas intresse och kan till och med resultera i ojämlik behandling. Därför bör undantag göras för fastställandet av den sista dagen för lagring enligt avtal.

Det bör beslutas om ett proportionalitetsmått när stöd ges och lagringsperioden inte iakttas till fullo.

I artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2644/80 fastställs det att storleken på stödet till privat lagring kan bestämmas genom anbudsförfarande. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i förordning (EEG) nr 3013/89 tillämpas anbudsförfarande när vissa marknadsvillkor är uppfyllda. Infordran av anbud bör ske på grundval av beslut som fattats av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 30 i samma förordning. Artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 2644/80 innehåller de regler som skall iakttas i samband med anbudsförfarandet. Mer utförliga regler är dock nödvändiga för detta ändamål.

Syftet med anbudsförfarandet är att bestämma stödbeloppet. När de vinnande anbudsgivarna väljs ut, bör de anbud som är mest fördelaktiga för gemenskapen prioriteras. Det får därför bestämmas ett högsta stödbelopp, som inte får överskridas vid anbudsgivningen. Om inget anbud är acceptabelt, behöver inget godkännas.

Ett kontrollsystem bör inrättas för att säkerställa att stöd inte delas ut orättmätigt. För detta ändamål bör medlemsstaterna utföra kontroller vid lämpliga tillfällen under de olika stadierna av lagringen.

Åtgärder bör vidtas för att förhindra och straffa oegentligheter och bedrägerier. För detta ändamål är det lämpligt att i det fall då felaktiga uppgifter har lämnats, utestänga den avtalsslutande parten från möjligheten att få stöd till privat lagring under de sex månader som följer på den månad då den oriktiga deklarationen konstaterades.

Kommissionen bör av medlemsstaterna förses med den information som är nödvändig för att kunna överblicka effekterna av ordningen med privat lagring.

Kommissionens förordning (EEG) nr 2659/80 av den 17 oktober 1980 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av stöd till privat lagring av

([1]) EGT nr L 124, 8.6.1971, s. 1.

▼B

får- och getkött [1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3496/88 [2], har ändrats väsentligt. När nu ytterligare ändringar skall göras bör den gällande lagstiftningen göras om helt. De nya reglerna bör dock endast tillämpas på privat lagring efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Förvaltningskommittén för får och getter har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd till privat lagring som avses i artikel 6 i förordning 3013/89 skall ges på de villkor som fastställs i den här förordningen.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 2

1. Avtal om privat lagring av får- och getkött skall slutas mellan medlemsstaternas interventionsorgan och fysiska eller juridiska personer, nedan kallade ”den avtalsslutande parten”, som uppfyller följande krav:

— De har varit verksamma i kött- och husdjursbranschen åtminstone under de senaste tolv månaderna och är officiellt registrerade i en medlemsstat.

— De har tillgång till lämpliga lagringsanläggningar inom gemenskapen.

2. Stöd till privat lagring får endast ges för slaktkroppar av lamm som är yngre än tolv månader, och sådana styckningsdelar av dessa som har framställts i enlighet med artikel 3.1 A a-e i direktiv 64/433/EEG, och som är av sund och god marknadsmässig kvalitet och kommer från djur som har fötts upp inom gemenskapen åtminstone under de föregående två månaderna och slaktats högst tio dagar före den dag då lagringen av produkterna påbörjas enligt artikel 4.3.

3. Inget kött med en radioaktivitet som överstiger de gränsvärden som tillåts enligt gemenskapsförordningar får omfattas av ett lagringsavtal. De gränsvärden som skall gälla produkter med ursprung inom gemenskapen, skall vara de som fastställs i artikel 3 i förordning (EEG) nr 737/90. Graden av radioaktiv smitta av produkten skall bara kontrolleras om situationen kräver det och så länge det är nödvändigt. Kontrollernas längd och omfattning skall när så krävs fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30 i förordning (EEG) nr 3013/89.

4. Avtal får inte gälla mindre kvantiteter än den minimikvantitet som fastställs för varje produkt.

5. Köttet skall vara färskt när det placeras i lager, och fryst under lagringen.

Artikel 3

1. Ansökningar om avtal eller anbud och avtal skall endast gälla en av de produkter för vilka stöd får beviljas.

2. Ansökningar om avtal eller anbud skall inte godkännas om de inte innehåller de uppgifter som avses i punkt 3 a, b, d, och e, och om det inte har bevisats att en säkerhet har ställts.

3. Avtalen skall innehålla följande upplysningar:

[1] EGT nr L 276, 20.10.1980, s. 12.
[2] EGT nr L 306, 11.11.1988, s. 28.

▼B

a) En deklaration där den avtalsslutande parten förbinder sig att placera i lager och lagra uteslutande sådana produkter som uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 2.2 och 2.3.

b) Beteckningen och kvantiteten avseende den produkt som skall lagras.

c) Tidsgränsen enligt artikel 4.3 för att placera den totala kvantitet som avses i b i lager.

d) Lagringstidens längd.

e) Stödets storlek per viktenhet.

f) Säkerhetens storlek.

g) En bestämmelse som gör det möjligt att förkorta eller förlänga lagringsperioden enligt de villkor som fastställs i gemenskapsförordningar.

4. Avtalen skall ålägga den avtalsslutande parten åtminstone följande skyldigheter:

a) Att placera den överenskomna kvantiteten av produkten i lager inom de tidsgränser som fastställs i artikel 4 och att lagra den på egen risk och bekostnad under den avtalsenliga tiden och under förhållanden som garanterar att produkternas egenskaper enligt artikel 2.2 bevaras, utan att de lagrade produkterna förändras, byts ut eller förflyttas till någon annan lagerlokal; dock kan interventionsorganet i undantagsfall och på välgrundad begäran ge tillstånd till en omflyttning av den lagrade produkten.

b) Att i god tid innan varje enskilt parti enligt artikel 4.1 andra stycket börjar lagras, upplysa det interventionsorgan med vilket avtalet har ingåtts om dag och plats för lagringen samt om lagerproduktens beskaffenhet och kvantitet, upplysningar som interventionsorganet kan begära att få minst två arbetsdagar innan varje enskilt parti placeras i lager.

c) Att skicka de dokument som rör lagringsförfarandet till interventionsorganet senast en månad efter den dag som avses i artikel 4.3.

d) Att lagra produkterna i enlighet med de krav på identitetsbeteckning som avses i artikel 13.4.

e) Att tillåta interventionsorganet att när som helst kontrollera att de skyldigheter som fastställs i avtalet fullgörs.

Artikel 4

1. Inplaceringen i lager skall avslutas senast 28 dagar efter den dag då avtalet ingicks.

Produkterna får placeras i lager i enskilda partier, där varje parti motsvarar den kvantitet som placeras i lager en viss dag, per avtal och per lagerlokal.

▼M1

2. Under den tid inplacering i lager sker och under interventionsorganets permanenta övervakning får den avtalsslutande parten stycka och helt eller delvis urbena alla eller en del av produkterna, under förutsättning att en tillräckligt stor kvantitet slaktkroppar används för att säkerställa att den avtalsenliga kvantiteten lagras och att allt kött som erhålls genom ett sådant förfarande placeras i lager. Avsikten att utnyttja denna möjlighet skall anmälas senast den dag då inplaceringen i lager påbörjas; dock kan interventionsorganet kräva att en sådan anmälan skall ske minst två arbetsdagar innan varje enskilt parti inplaceras i lager. Stora senor, brosk, ben, fettstycken och andra rester från styckningen eller den hela eller partiella urbeningen får inte lagras.

3. För varje enskilt parti av den avtalsenliga kvantiteten gäller att inplacering i lager påbörjas den dag partiet ställs under interventionsorganets kontroll. Denna dag skall vara den dag då nettovikten på den färska eller kylda produkten fastställs

— på platsen för lagringen, om köttet fryses in där,

▼M1

— på platsen för infrysningen, om köttet fryses in på något lämpligt ställe utanför platsen för lagringen.

Beträffande kött som placeras i lager efter styckning eller hel eller partiell urbening, skall dock de produkter som faktiskt placeras i lager vägas och denna vägning får utföras på platsen där styckningen eller urbeningen har ägt rum. Vikten på de produkter som skall lagras skall inte fastställas innan avtal har ingåtts.

▼B

4. Inplacering i lager avslutas den dag då det sista partiet av den avtalsenliga kvantiteten placeras i lager.

Denna dag skall vara den tidpunkt då alla produkter som omfattas av avtalet har placerats i slutligt lager, antingen färska eller frysta.

Artikel 5

1. Storleken på den säkerhet som avses i artikel 3.2 skall inte överstiga 30 % av det sökta stödbeloppet.

2. De grundläggande kraven i enlighet med artikel 20.2 i förordning (EEG) nr 2220/85 skall vara följande:

— Att inte ta tillbaka en ansökan om avtal eller anbud.

— Att hålla minst 90 % av den avtalsenliga kvantiteten i lager under avtalstiden på den avtalsslutande partens egen risk och på de villkor som avses i artikel 3.4 a.

3. Artikel 27.1 i förordning (EEG) nr 2220/85 skall inte tillämpas.

4. Säkerheter skall frisläppas omedelbart om inte ansökningar om avtal eller anbud accepteras.

▼M2

5. Om den tidsfrist för inlagring som anges i artikel 4.1 överskrids, skall säkerheten förverkas i enlighet med artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85.

Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 6.3 skall stöd inte beviljas om den tidsfrist som anges i artikel 4.1 överskrids med mer än tio dagar.

▼B

Artikel 6

1. Storleken på stödet skall bestämmas per viktenhet och skall gälla den vikt som fastställs i enlighet med artikel 4.3.

2. Om inte annat följer av punkt 3 nedan, skall de avtalsslutande parterna vara berättigade till stöd om de grundläggande krav som avses i artikel 5.2 har uppfyllts.

3. Stöd skall betalas ut för högst den avtalsenliga kvantiteten.

Om den kvantitet som faktiskt lagras under den avtalsenliga lagringstiden är mindre än den avtalsenliga kvantiteten och om den är

a) minst 90 % av den kvantiteten, skall stödet minskas i proportion till detta,

b) mindre än 90 % men inte mindre än 80 % av den kvantiteten, skall stödet för den kvantitet som faktiskt lagras minskas med hälften,

c) mindre än 80 % av den kvantiteten, skall stödet inte betalas ut.

4. Efter tre månaders avtalsenlig lagring kan ett engångsförskott på stödet betalas ut på den avtalsslutande partens begäran, förutsatt att denne ställer en säkerhet som motsvarar förskottsbetalningen plus 20 %.

Förskottsbetalningen skall inte överstiga det stödbelopp som motsvarar en lagringstid på tre månader.

▼B

Artikel 7

1. Förutom i fall av force majeure, skall ansökan om utbetalning av stödet tillsammans med bestyrkande dokumentation lämnas in till den behöriga myndigheten inom sex månader efter utgången av den maximala avtalsenliga lagringstiden. Om det inte har gått att få fram den bestyrkande dokumentationen inom den föreskrivna tiden, trots den avtalsslutande partens ansträngningar, får ytterligare tidsfrister på sammanlagt högst sex månader beviljas för att få fram dem.

2. Om inte annat följer av de fall av force majeure som avses i artikel 10 och de fall där en utredning om berättigandet till stöd har påbörjats, skall stödet betalas ut av den behöriga myndigheten så snart som möjligt och senast tre månader från den dag då ansökan om utbetalning med den bestyrkande dokumentationen lämnades in av den avtalsslutande parten.

▼M2

Artikel 8

Den omräkningskurs som skall tillämpas

— på stödbeloppen skall vara den jordbruksomräkningskurs som gäller den dag som anges i artikel 9.2,

— på säkerheterna skall vara den jordbruksomräkningskurs som gäller den dag säkerheten ställs till interventionsorganets förfogande.

▼B

Artikel 9

1. De tidsperioder, dagar och tidsfrister som avses i denna förordning skall fastställas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71. Artikel 3.4 i den förordningen skall dock inte tillämpas vid fastställandet av den lagringsperiod som avses i artikel 3.3 d i den här förordningen eller av den lagringsperiod som har ändrats enligt artikel 3.3 g.

2. Den avtalsenliga lagringstidens första dag skall vara dagen efter det att inplaceringen i lager slutförts.

3. Uttagning ur lager får påbörjas dagen efter den avtalsenliga lagringsperiodens sista dag.

4. Den avtalsslutande parten skall informera interventionsorganet i god tid innan den planerade uttagningen ur lagret påbörjas. Denna information kan interventionsorganet kräva att få minst två arbetsdagar före den aktuella dagen.

Om skyldigheten att förhandsunderrätta interventionsorganet inte har fullgjorts, men tillräckliga uppgifter som bedöms vara tillfredsställande av behörig myndighet har lämnats inom trettio dagar efter uttagningen ur lager, med angivande av dag för uttagning ur lager samt berörda kvantiteter, gäller följande:

— Stöd skall ges, utan att tillämpningen av artikel 6.3 påverkas.

— 15 % av säkerheten skall förverkas för den berörda kvantiteten.

För alla andra fall när kraven inte fullgörs gäller följande:

— Inget stöd skall betalas ut för det berörda avtalet.

— Hela säkerheten skall förverkas för det berörda avtalet.

5. Om inte annat följer av de fall av force majeure som avses i artikel 10, skall, när den avtalsslutande parten inte iakttar avtalsperiodens utgång, varje kalenderdag som inte är i överensstämmelse med avtalet medföra en minskning med 10 % av det avtalsenliga stödbeloppet för den aktuella perioden.

Artikel 10

I de fall av force majeure där en avtalsslutande parts utförande av de avtalsenliga skyldigheterna påverkas, skall den berörda medlemsstatens behöriga myndighet besluta om vilka åtgärder den bedömer som

▼B

nödvändiga med hänsyn till omständigheterna. Myndigheten skall informera kommissionen om varje fall av force majeure samt om de åtgärder som vidtagits för detta.

AVDELNING II

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Om stödet förutfastställs som ett standardbelopp, gäller följande:

a) Ansökan om avtal skall lämnas in till det behöriga interventionsorganet i enlighet med artikel 3.1 och 3.2.

▼M2

b) Den femte arbetsdagen efter den dag då ansökan om avtal lämnades in skall det behöriga interventionsorganet meddela den sökande om beslutet beträffande ansökan genom rekommenderat brev, telex, telefax eller brev med mottagningsbevis, under förutsättning att kommissionen inte under mellantiden har vidtagit några särskilda åtgärder.

Om en undersökning av situationen visar att den ordning som föreskrivs i denna förordning utnyttjas i överdrivet stor utsträckning, eller om det finns risk för ett överdrivet utnyttjande, får åtgärderna omfatta

— ett uppehåll i tillämpningen av denna förordning i högst fem arbetsdagar; i så fall skall ansökningar om avtal som lämnas in under den perioden inte beaktas,

— fastställande av en enhetlig procentsats med vilken kvantiteterna i ansökningarna om avtal minskas, dock skall i förekommande fall bestämmelserna om minimikvantitet beaktas,

— avslag på sådana ansökningar som lämnats in före det tidsbegränsade uppehållet och som skulle ha behandlats under denna period.

▼B

Om ansökan godkänns, skall avtalet anses ha ingåtts den dag när det beslut som avses i b avsändes. Interventionsorganet skall i överensstämmelse med detta särskilt ange det datum som avses i artikel 3.3 c.

Artikel 12

1. Om stödet beviljas genom anbudsförfarande gäller följande:

a) Den förordning som öppnar anbudsförfarandet i enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 3013/89 skall ange de allmänna villkoren, produkterna som skall lagras, tidsgränsen (dag och klockslag) för inlämnande av anbud och de minsta kvantiteter för vilka anbud får lämnas.

b) Anbud skall anges i ecu och lämnas till det berörda interventionsorganet i enlighet med artikel 3.1 och 3.2.

c) Anbud skall granskas av lämpliga organ i medlemsstaterna vid slutna sammanträden, där de deltagande har tystnadsplikt.

d) Inlämnade anbud skall vidarebefordras anonymt till kommissionen genom medlemsstaterna, så att de kommer fram senast den andra arbetsdagen efter utgången av den tidsfrist för inlämnande av anbud som föreskrivs i infordran av anbud.

e) Om inga anbud lämnats in, skall medlemsstaterna meddela kommissionen detta inom den tidsfrist som anges i d.

f) På grundval av de anbud som har kommit in skall kommissionen i enlighet med det förfarande som beskrivs i artikel 30 i förordning (EEG) nr 3013/89, besluta att antingen fastställa ett maximalt stödbelopp, med hänsyn tagen till villkoren i artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2644/80, eller att inte göra någon tilldelning.

g) Om ett maximalt stödbelopp fastställts, skall inga anbud som överstiger detta belopp godkännas.

▼B

2. Inom fem arbetsdagar efter den dag då medlemsstaterna underrättas om kommissionens beslut, skall interventionsorganet meddela alla anbudsgivare om beslutet per rekommenderat brev, telex, telefax eller brev med mottagningsbevis.

Om ett anbud antas, skall avtalet anses ha ingåtts den dag då interventionsorganet avsände det meddelande till anbudsgivarna som avses i första stycket. Interventionsorganet skall i överensstämmelse med detta ange den dag som avses i artikel 3.3 c.

AVDELNING III

KONTROLL OCH SANKTIONER

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de villkor som berättigar till stöd uppfylls. För detta ändamål skall de utse den nationella myndighet som skall ha ansvaret för kontrollen av lagringsverksamheten.

2. Den avtalsslutande parten skall säkerställa att denna myndighet får tillgång till all dokumentation, ordnad efter avtal, särskilt den som gör det möjligt att kontrollera följande uppgifter om de varor som lagras:

a) Ägarförhållandet vid tidpunkten för inplacering i lager.

b) Dag för inplacering i lager.

c) Antalet lådor eller på annat sätt förpackade enheter samt deras vikt.

d) Att produkten faktiskt befinner sig i lagret.

e) Beräknad dag för utgången av den kortaste avtalsenliga lagringsperioden och, vid tillämpning av artikel 9.5, den faktiska dagen för uttagning ur lager.

3. Den avtalsslutande parten eller, i tillämpliga fall, den som svarar för driften av lageranläggningen skall hålla lagerbokföring som skall finnas tillgänglig i lageranläggningen och som skall ange följande för varje avtalsnummer:

a) Identitetsbeteckning för produkterna i privat lagring.

b) Dag för inplacering i lager och beräknad dag för utgången av den kortaste avtalsenliga lagringsperioden samt den faktiska dagen för uttagning ur lager.

c) Antal hela eller halva slaktkroppar, lådor eller andra enheter som lagras för sig, en beskrivning av produkter och vikt på varje pall eller andra enheter som lagras för sig, i tillämpliga fall registrerade som separata partier.

d) Produkternas placering i lageranläggningen.

4. De lagrade produkterna skall vara lätt identifierbara och det skall framgå vilket avtal de omfattas av. Varje pall och, i tillämpliga fall, varje separat lagrad enhet skall vara märkt så att avtalsnummer, beskrivning av produkten och vikten framgår. Dag för inplaceringen i lager skall framgå på varje enskilt parti som placerades i lager en viss dag.

När produkterna placeras i lager skall kontrollmyndigheten verifiera den identitetsbeteckning som avses i första stycket och den får försegla de produkter som placeras i lager.

5. Denna myndighet skall företa följande:

a) En kontroll för varje avtal att alla skyldigheter som fastställs i artikel 3.4 fullgörs.

b) En obligatorisk kontroll för att säkerställa att produkterna finns i lagerlokalen under den avtalsenliga lagringsperiodens sista vecka.

c) — Antingen en försegling av alla produkter som lagras enligt ett avtal i enlighet med punkt 4 andra stycket, eller

— en oanmäld stickprovskontroll för att säkerställa att produkterna finns i lagerlokalen. Stickprovet skall vara representativt och

▼B

skall motsvara minst 10 % av den totala kvantitet som har placerats i lager i varje medlemsstat i samband med en stödåtgärd avseende privat lagring. Förutom en granskning av den bokföring som avses i punkt 3, skall sådana kontroller omfatta en fysisk kontroll av produkternas vikt, art och identitetsbeteckning. Sådana fysiska kontroller skall omfatta minst 5 % av den kvantitet som utsätts för den oanmälda kontrollen.

Den avtalsslutande parten skall stå för kostnaderna för den försegling och den hantering som ingår i kontrollen.

6. De kontroller som gjorts enligt punkt 5 skall ligga till grund för en rapport som anger

— dag då kontrollen utfördes,

— hur länge den varade, och

— vad som uträttades.

Kontrollrapporten skall undertecknas av den ansvarige tjänstemannen och kontrasigneras av den avtalsslutande parten eller, i tillämpliga fall, av den som svarar för driften av lageranläggningen, och skall sedan ingå i betalningsdossiern.

7. Om kontrollerna visar betydande oegentligheter som berör minst 5 % av de kvantiteter av produkter som omfattas av ett enda avtal, skall kontrollen utvidgas till att omfatta ett större stickprov som skall fastställas av kontrollmyndigheten.

Medlemsstaterna skall anmäla sådana fall till kommissionen inom fyra veckor.

Artikel 14

I de fall kontrollmyndigheten konstaterar och fastställer att den deklaration som avses i artikel 3.3 a uppsåtligt eller på grund av grov oaktsamhet innehåller oriktiga uppgifter, skall den avtalsslutande parten i fråga utestängas från ordningen med stöd till privat lagring under sex månader efter den månad då oegentligheterna konstaterades.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla bestämmelser som antas för tillämpning av denna förordning.

▼M2

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen via telex eller telefax

a) måndag och torsdag varje vecka anmäla för vilka kvantiteter avtalsansökan har lämnats,

b) före torsdag i varje vecka och indelat efter lagringsperiod, anmäla för vilka produkter och kvantiteter avtal ingåtts under den föregående veckan, med en sammanfattning av de produkter och kvantiteter för vilka avtal har ingåtts,

c) varje månad anmäla vilka produkter och totala kvantiteter som lagrats in,

d) varje månad, anmäla vilka produkter och totala kvantiteter som faktiskt finns i lager samt för vilka produkter och kvantiteter den avtalsenliga lagringsperioden har utgått,

e) varje månad, om lagringsperioden har förkortats eller förlängts i enlighet med artikel 3.3 g eller förkortats i enlighet med artikel 9.5, anmäla för vilka produkter och kvantiteter lagringstiden har ändrats, samt ursprungliga och ändrade månader för avlägsnande eller uttagning ur lager.

▼B

3. Tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning skall kontrolleras regelbundet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30 i förordning (EEG) nr 3013/89.

Artikel 16

1. Förordning (EEG) nr 2659/80 skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den i punkt 1 upphävda förordningen skall anses utgöra hänvisningar till den här förordningen.

Hänvisningar till artiklar i den i punkt 1 upphärda förordningen skall läsas i överensstämmelse med den jämförelsetabell som finns i bilagan.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den 1 december 1990.

Den skall gälla för privat lagring som inleds från och med denna dag.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 2659/80	Denna förordning
artikel 1	artikel 1
artikel 2	artikel 2
artikel 3	artikel 3.3 och 3.4
artikel 4	artikel 3.1 och 3.2
—	artikel 4
artikel 5	artikel 5
artikel 6	artikel 6
—	artikel 7
artikel 7	artikel 8
artikel 8	artikel 9
artikel 9	artikel 10
artikel 10	artikel 11
artikel 11	artikel 12
—	artikel 13
—	artikel 14
artikel 12	artikel 15
artikel 13	artikel 16
artikel 14	artikel 17